

ת"פ 42086/12/12 - מדינת ישראל נגד מחמד חדאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42086-12-12 מדינת ישראל נ' חדאד(עציר) 05 ינואר 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד חדאד (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. ביום 12.6.2013 הורשע הנאשם, על-פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום כדלקמן: נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); והכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בהתאם לנטען בכתב-האישום, ביום 16.12.2012, במסגרת עפ"ת 20103-09-12 בבית-המשפט המחוזי מרכז, נפסל רישונו של הנאשם למשך חמישה חודשים ודבר הפסילה הודע לו. חרף זאת, ביום 19.12.2012, בסמוך לשעה 09:30, ליד מחסום נעליו, נהג הנאשם בקטנוע ביוזמו כי הוא פסול מלנהוג. לבקשת החיילת ששימשה כבודקת במחסום, מסר הנאשם את תעודת הזהות שלו. החיילת העבירה את תעודת הזהות למפקדת המחסום וזו מסרה את תעודת הזהות לידי שוטר שנכח במקום לצורך בדיקת פרטי הנאשם במסוף. משהתברר כי הנאשם נוהג בפסילה, הודיע השוטר לנאשם כי הוא מעוכב לחקירה. מששמע הנאשם כי הוא מעוכב, פתח במנוסה, והשוטר רדף אחריו יחד עם שוטר נוסף. לאחר מרדף של כמאה מטרים, בסיוע חיילים אשר חסמו את דרכו, נתפס הנאשם. בהמשך לאמור לעיל, בנקודת המשטרה במודיעין עלית, בעת שהמתין לחקירתו, אמר הנאשם לשוטר: "יש לי אקדח, בשתי שיחות טלפון אני אדע איפה אתה גר". ובהמשך אמר: "אני לא אכפת לי מכלום, אני לא סופר אף אחד, תברר עלי בלוד תשמע מי אני".

2. ביום 12.6.2013 הודה לפניי הנאשם בביצוע המעשים האמורים (שלא במסגרת הסדר טיעון), ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו. נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כבן 19) ונוכח הודעת המאשימה כי בכוונתה לעתור למאסר בפועל, הוריתי על הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו.

3. למען שלמות התמונה, יוער כי לבקשת הסנגור, הופנה הנאשם גם ליחידת הממונה על עבודות השירות, תוך שהודגש כי אין בכך כדי להתחייב על עמדה עונשית כלשהי מצד בית-המשפט. באותו שלב, היה הנאשם משוחרר ממעצר

בתנאים מגבילים. ביום 15.8.2013 נעצר הנאשם מחדש בתיק זה בגין הפרה מהותית של תנאי שחרור ממעצר, בעקבותיה נעתר כב' השופט גדעוני לבקשת המדינה לעיון חוזר, והורה ביום 18.8.2013 על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים. על רקע זה, לא הוגשה לעיוני חוות-דעת ממונה על עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.12.2013 ומתסקיר משלים מיום 17.12.2013 עולה כי הנאשם הינו בחור כבן 19, רווק. אף שכפי הנראה גדל במסגרת משפחתית יציבה ומאורגנת, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות. הדבר הוביל אותו להתנהלות בעייתית ופורצת גבול לאורך השנים, כשמעגלי התמיכה בבית לא הצליחו לייצב אותו. מהתסקיר עולה כי גם כיום כאשר הנאשם מצוי במעצר, הוא לא מגלה מוטיבציה לבחון את התנהלותו ואת דפוסי. לפיכך, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית, והערכתו היא כי הנאשם זקוק לענישה קונקרטיית ומוחשית בדרך של מאסר בפועל.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לנאשם ועתרה למתחם ענישה הולמת הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לטענת המאשימה, בנסיבות העניין ונוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, יש למקם את העונש ברף הבינוני של המתחם הנטען, ולהשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. עוד עתרה המאשימה להפעלת עונש פסילה על-תנאי שהושת על הנאשם במסגרת עפ"ת 20103-09-12 בבית-במשפט המחוזי מרכז. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

מנגד, סבור הסנגור כי העונש ההולם הינו מספר מועט של חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא, לרבות העדר עבר פלילי וגילו הצעיר של הנאשם. עוד טען הסנגור כי חלה אי הבנה מול שירות המבחן, וכי מרשו נוטל אחריות באופן מלא על מעשיו בתיק זה. בנסיבות אלה, טען הסנגור כי ימי המעצר בהם נתון הנאשם בתיק זה עולים על העונש הראוי בנסיבות העניין. בהתחשב בכך, ומאחר שהנאשם עצור עד תום ההליכים, עתר הסנגור להסתפק בימי המעצר עד כה. אף הסנגור תמך את טענותיו באסמכתאות מן הפסיקה.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בהקשר זה יוער כי בנסיבות העניין, אני סבורה שהעבירות נשוא כתב-האישום מהוות אירוע אחד, בשים לב לרצף הזמנים ולזיקה ביניהן. לפיכך, אקבע מתחם עונש הולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

7. העבירות בהן הורשע הנאשם הובילו **לפגיעה מהותית במספר ערכים מוגנים**. אשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה - ביצועה חתר תחת ההגנה על שלטון החוק, ועל ביטחונם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך. אשר לעבירות

של הכשלת שוטר ואיומים - ביצוע עבירות אלה פגע בסדרי משטר וחברה תקינים, בתפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ובהגנה על יכולתם לעסוק במלאכתם ללא מורא.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן מלמדת כי שלושה ימים בלבד לפני ביצוע, התקבל ערעורו של הנאשם בבית-המשפט המחוזי מרכז אשר ראה לקהל בעונשו של הנאשם, וקיצר את משך התקופה של פסילת רישיון נהיגה בפועל לחמישה חודשים (תחת 12 חודשים שגזר על הנאשם בית-משפט לתעבורה). למרות זאת, שב הנאשם וביצע שלושה ימים לאחר מכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה. אם לא די בכך, משנדרש הנאשם למסור את מסמכיו לחיילים במחסום ומשהתברר כי הוא נוהג בפסילה, הוא פתח במנוסה מהמקום, תוך ששני שוטרים דולקים בעקבותיו, עד שנעצר לבסוף לאחר כמאה מטרים, בסיוע חיילים שחסמו את דרכו. בהמשך, בעודו שוהה בנקודת המשטרה, איים הנאשם באופן בוטה על השוטר שעצר אותו באומרו כי יש לו אקדח וכי הוא יוכל לברר את מקום מגוריו של השוטר, וכן תוך שהוא מתפאר בכוחו בעיר מגוריו. מדובר, אפוא, באירוע מתמשך, אשר ביכולתו של הנאשם היה למנוע את התרחשותו מלכתחילה, וכן למנוע את הסלמתו תוך כדי התרחשות האירוע, אולם הוא נמנע מלעשות כן. נראה כי התנהלותו של הנאשם אינה תולדה של תכנון או של תחכום רב. עם זאת, יש בה כדי להעיד על זלזול והעדר מורא מפני צווי בית-משפט ומפני אנשי אכיפת החוק הפועלים בשטח.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל על מי שהורשע בעבירת נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון ברכב פרטי, עונשים הנעים מעונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל; דרך עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות; וכלה בעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. זאת, לצד ענישה נלווית הכוללת גם פסילת רישיון נהיגה ו/או פסילה על-תנאי. אשר לעבירה של הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, וכן לעבירת האיומים כאשר היא מבוצעת כלפי שוטר ללא שימוש בנשק חם או קר - בתי-המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים מעונשים מוחשיים ללא רכיב של מאסר בפועל ועד מספר חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: ת"פ (ירושלים) 41287-07-13 מדינת ישראל נ' בן חיים (9.10.2013)).

8. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים כפי שפורטו לעיל; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם למכלול מעשי העבירה שביצע הנאשם נע מעונש מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. יוער כי בנסיבות העניין, לא מצאתי לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

9. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שקבעתי לעיל - לטובת הנאשם, ראיתי לשקול את הודאתו בביצוע המעשים המתוארים בכתב-האישום. כמו-כן, ראיתי להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם המשתייך לקבוצת ה"בגירים-צעירים", וכן בהעדר הרשעות קודמות. יוער כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל. למען הסר ספק, ובהתייחס לטיעוני בא-כוח המאשימה הנכבד, אעיר כי מאחר ולא הוצגה לי הכרעת-הדין שלטענת המאשימה נקבעה במסגרתה בעת האחרונה אשמת הנאשם בתיק אחר (זאת על-אף שהיה למאשימה די זמן על-מנת להתכונן לטיעוניה היום, בשים לב לדחיית הדיון הקודם עקב מחלת הסנגור), אינני רואה לתת לכך משקל במסגרת החלטתי.

מאידך גיסא, בנסיבות העניין יש להתחשב בעברו התעבורתי של הנאשם הכולל נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח שבוצעו בשנת 2011, וכן נהיגה בזמן פסילה שבוצעה בשנת 2012. למרות זאת, שב הנאשם וביצע בסוף שנת 2012 עבירה של נהיגה בזמן פסילה בגינה הורשע בתיק זה, בליווי עבירות נוספות של הכשלת שוטר ואיומים. הדבר מעיד על כך שהנאשם אינו מפנים את הפסול שבמעשיו וממשיך להתנהל בחוסר אחריות ותוך זלזול בוטה בשלטון החוק. יתרה מזאת; כפי שצוין לעיל, עבירת הנהיגה בזמן פסילה בגינה הורשע הנאשם בהליך זה, בוצעה שלושה ימים בלבד לאחר שבית-המשפט המחוזי מרכז ראה להקל בעונשו של הנאשם ולקצר את משך תקופת פסילת רישיון הנהיגה שהושתה עליו בבית-המשפט לתעבורה (עפ"ת (מרכז) 20103-09-12). על אף היד שהושטה לו, לא למד הנאשם את הלקח. זמן קצר ביותר לאחר מכן, שב הנאשם וביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה ואף ברח מהשוטר שעייב אותו ואיים איומים חמורים על אותו שוטר בנקודת משטרה אליה הובא לחקירה. כל אלה מהווים נסיבות לחומרה ונזקפים לחובת הנאשם. לכך יש להוסיף את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מגלה מוטיבציה לבחון את התנהלותו ואת דפוסי, וכי נדרשת "ענישה קונקרטיה ומוחשית בדרך של מאסר בפועל". על רקע כל אלה, מתעורר צורך בהעברת מסר עונשי חד וברור על-מנת להרתיע את הנאשם - וכן את הרבים - מפני הישנות המעשים.

10. באיזון הכולל בין מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 6 וחצי חודשי מאסר בפועל. מעונש זה יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה (מיום 16.12.2012 עד יום 25.12.2012, וכן מיום 15.8.2013 ועד היום).

ב. 12 חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה החל מיום השחרור ממאסר.

ג. עונש הפסילה על-תנאי בן 5 חודשים שנגזר על הנאשם בבית-המשפט המחוזי מרכז בעפ"ת 20103-09-12 יופעל במצטבר לעונש הפסילה בפסקה ב' לעיל. **סה"כ יוטלו על הנאשם 17 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה החל מיום השחרור ממאסר.**

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה; עבירה של איומים נגד שוטר; עבירה של הכשלת שוטר; או עבירת אלימות נגד שוטר.

ה. 10 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, במעמד הצדדים.